

Disput. Jur. de Judiciis. Tit. I.

- presupponitur non posse renunciate expresse, & ex eo formatur ratio dubitandi, juxta communem Doctorum mentem.
- 1148 Ita tamen resolutiones, quae verissima essent, attenta d. l. 25. antiqua, sublate jam sunt per dictam novam pragmaticeam anni 1619. nam per illam statuitur, ne Agricola alibi, quam in loco domicilii conveniatur; quare neque in loco contractus, neque destinata solutionis, tametsi essent aliquo fori proprii, & non extranei eidem Agricola, convenient potest, neque ibidem forum fortinatur, quantumvis ample se subjiciat, & submitat, ex predicto novo privilegio, cui renunciari non potest, ut continetur in eadem pragmatice cap. 9. etenimque approbadam causa sententiam Narbonae in d. gloss. 17. num. 10. & 17. cum seqq. Est autem hoc privilegium multo amplius, quam si prohiberentur, prorogare jurisdictionem extra terram iudicis, quod non tolleret, qui possent Agricola coram Jure loci coactus conveniri, si ibi invenirentur, cum Judee loci contractus non possit censeri extraneus, ut notavi supra, num. 1001. & 1051. sed hoc tollit ne possit etiam conveniri coram Jure alias competenti, cum solum in loco domicilii sit convenientius.
- 1139 Illud tamen dubium reliquum est, an stante dicta nova pragmatice, si Agricola in loco extra domicilium administrasset tutelam, vel patrimonium alicuius Universitatis, aut Ecclesiae, vel privati, & ageretur de reddenda ratione administrationis, possit conveniri in loco administrationis geste, ut regulariter facienda esse dixi supra, quesi. 4. num. 167. & 168. an vero ex hujus pragmatice privilegio, ejus verba generalia sunt, debet conveniri dumtaxat in loco domicilii,
- 1140 Et quavis Collantes in pragmaticeam rei frumentariae, lib. 3. cap. 7. num. 2. resolvat, non obstante dicta leg. 25. antiqua Agricolam redditum rationem in loco administrationis, & haec resolutio non solum sit vera, sed neque videatur pati difficultatem, stante sola dicta leg. 25. at post dictam novam pragmaticeam, si ex pendantur ejus verba universalia negativa, redditum difficultatem dum lex prohibet, ne Agricola de debitis contractis possit alibi, quam in loco domicilii conveniri, omnes casus videtur exclusi.
- 1141 Nihilominus dicendum est, Agicolam ibi redditum rationem, ubi tutelam administraverit, vel aliam administrationem exercuerit juxta l. 1. & 2. C. ubi de ratiociniis agi oportet, & adnotata a me supra, dicta quesi. 4. n. 168. Ratio enim illa contenta in d. l. 2, quod non possint male gesta probari, nisi in loco, in quo quis administrationem gerit, non solum se extendit ad administrationem gestam ab Agricola, sed efficit, ne possit censeri Legislator, voluntu extendere ad hunc casum privilegium Agricolorum, cum damno minorum, Ecclesiarum, & Universitarum, aut etiam majorum, quorum patrimonia Agricola administraverit. Primo, quoniam iniquum est, & fieri non debet, ut unius privilegii trahatur in alterius damnum, & injuriam, aut alteri generet prejudicium, ejusque justicet, l. impuberi, 41. ff. de administr. tut. l. cum filiis; 28. ff. de militi. testam. l. debito, 3. in princ. ff. de separati. l. 2. § si quis a Principe, ff. ne quid in loco publico, cap. ex multiplici, 3. de decimis, cap. quamvis, 8. cap. si propter tua debita, 10. de re scriptis in sexto, Molina de primogen. lib. 2. cap. 1. n. 10. cum seqq. Molina de justitia, tom. 3. disput. 578. n. 6. vers. secunda pars, in fine, Peregrin. de iur. fisci, lib. 1. tit. 3. ex n. 21. Riccius collect. 1010. Secundo, quoniam cum in predicta pragmatice hic casus, in quo tantum ratio viget, expressus non sit, succedit regula, ut quae notabiliter faciunt, nisi specialiter exprimantur, videantur quasi neglecta, & excepta a dispositione, l. item apud laborem, 15. §. hoc editum, ff. in iuriis, cap. quamvis, 4. de probandis in sexto, Afflictis decisi. 265. n. 13. 15. & 22. Collantes in pragmaticeam rei frumentariae, lib. 1. cap. 4. num. 6.
- 1142 Undecimo, miserabiles persona non possunt prorogare jurisdictionem alieni iudicis; tradit Baldus in cap. de causis, 4. n. 49. de offic. & potestat. Jure. legat. Ratio est, quia non possunt suo foro renunciare, juxta dictam supra, num. 598. & n. 1055. Perpetuum vero est, ut prorogare non possit, qui non potest renunciare, ut observavi supra, num. 1061. quidquid contrarium adstruere conetur Barbosa in d. l. 1. art. 4. ex n. 67. ff. de iudicis.
- 1143 Duodecimo, tandem prorogatio non potest fieri per procuratores, cum sit de tempore ad tempus, nisi habeat speciale mandatum, vel generale, cum libera, Ita

dicit, & probat Innocentius in d. cap. de causis, 4. n. 1. in fine, de offic. delegat. Panormitanus in cap. cum olim Abbas, 32. num. 10. per textum ibi, eodem titulo, Marianus in d. cap. significasti, num. 20. de foro competenti. In cateris autem prorogationum generibus Procurator non prorogat sine speciali mandato; eo quod iudicis novi constitutio, & electio, videatur res magni momenti, quam Procurator sine speciali mandato expedire non potest, cap. qui ad agendum, 4. ubi Glossa, verb. vel pacisci, & cap. qui generaliter, 5. de Procurator. in sexto, sententia Marianus dicto num. 20. Angelus in l. 1. num. 7. C. de jurisdictione omnium iudicium, Guido Papæ decisi. 285. num. 2. & decisi. 462. num. 2. Lanfrancus Balbus decisi. 66. Franciscus Marcus decisi. 313. num. 4. 2. part. Antonius de Matthais de prorogatione jurisdictionis, num. 11. Dadius Perez in l. 1. tit. 4. lib. 3. ordinamenti, colum. 883. verso. dubitatur preterea,

SUMMA SECTIONIS QUARTÆ.

- 1144 Quelibet jurisdictione ex natura sua potest prorogari, nisi quid aliud eam impedit prorogare.
- 1145 Jurisdictione putativa potest prorogari.
- 1146 Jurisdictione competens in habitu potest prorogari, ut reducatur ad actum.
- Habere jurisdictionem in habitu, quid sit, & affiruntur tria exempla.
- Primum, in iudicibus chartulariis.
- Secundum, in iudicibus, qui sunt extra territorium.
- Tertium, in jurisdictione, que potest elidi opposita exceptione.
- 1147 Refertur contraria sententia, non posse prorogari jurisdictionem, que est in habitu.
- Non potest prorogari jurisdictione non existens.
- Parochianus obtenta licentia a suo Parochio, confidens alieno Sacerdoti, debet censeri alteri Parochio, non Sacerdoti simplici.
- 1148 Rejecitum predicta sententia, & satis primo argumento contrario, explicaturque quid sit jurisdictione in habitu.
- 1149 Attento iure communi canonico, Parochianus, qui obtinuit licentiam a suo Parochio, confidens alieno Sacerdoti, potest absolviri a qualibet Sacerdote, etiam non habente curiam animarum.
- 1150 Secus est attenta Constitutione Trident. sess. 23. decreto de reformatione, cap. 15.
- 1151 An possit prorogari jurisdictione Regiorum Consiliariorum Sacri Consilii Neapolitani consensu partium.
- Consiliariorum Sac. Reg. Consil. Neapolitanorum, ut universi habent jurisdictionem ordinariam supremam in toto Regno, iam civilium, quam criminalem.
- 1152 In causis commissis a Preside Sacri Consilii, an utantur jurisdictione ordinaria, an delegata? & refertur sententia eorum, qui credunt esse delegata.
- Diferunt inter Regios Consiliarios ex una parte, & Iuices Mag. Cur. Vicar. Presidentesque Camere Summarie ex altera.
- 1153 Reprehendit, & rejicitur, ostenditurque Regios Consiliarios, ut singulos, ut jurisdictione ordinaria circa causas ibi commissas, non delegata. Jurisdictione ordinaria est, que datur a lege, vel consuetudine.
- 1154 Jurisdictione Regiorum Consiliariorum, in causis sibi commissis, quam exercent, ut singuli, est annexa officio perpetuo.
- Quicunque habent officium perpetuum, ceaserunt ordinarii.
- Jurisdictione, que datur tanquam annexa officio, est ordinaria.
- 1155 Commissio causarum facta a Preside S. Cons. non est delegatio, sed divisio, & distributio causarum. Jurisdictione Regiorum Consiliariorum est similis jurisdictioni Sacerdotum, que illis datur in foro interiori tempore collationis ordinum.
- Preses Sac. Consil. non possit ipse per se de causis cognoscere, aut illas diffinire, neque potest revocare commissionem semel datam.
- Non appellatur ad Presidium Sac. Consil.
- 1156 Respondet ad fundamentum contrarie sententie, & af-

Disputatio II. Quæst. VIII. Sect. IV.

- & afferatur exemplum de jure Castella, juxta l. 7. tit. 18. l. 4. recopilat.
- 1157 Attensis communibus regulis juris jurisdictione Regiorum Consiliariorum habitualis potest prorogari consensu partium.
- Juxta pragmat. 79. de offic. Sac. Reg. Consil. inter prætermisas, prorogatur jurisdictione Consiliariorum cognoscētis de causa ob tacitum consensum litigatorum per spatum unius mensis.
- Ex mente pragmat. 41. cap. 6. de offic. Sac. Reg. Consil. videatur ista prorogatio inhibita, præterquam in casu dictæ pragmat. 79. & quam sit ratio.
- Si tempore recte supplicationis coram Preside Sacr. Consil. litigatores in aliquem iudicem consentiant, ille debet dari, quem partes unanimiter petunt.
- Sententia ferenda est, juxta consensum litigatorum.
- 1158 Jurisdictione non solum contentiosa, sed etiam voluntaria potest prorogari, & quid sit jurisdictione voluntaria.
- 1159 Notantur duo discrimina inter jurisdictionem voluntariam, & contentiosam quod prorogationem.
- Prorogatio jurisdictionis voluntaria potest fieri extra territorium, & exerceri jurisdictione non impetrata licentia iudicis, in cuius jurisdictione exercetur.
- Jurisdictione contentio potest prorogari in parem, vel minorem prorogantem, non autem jurisdictione voluntaria, & ratio hujus discriminis.
- 1160 Taxatur doctrina Petri Barboza.
- 1161 Non solum prorogatur jurisdictione ordinaria, sed etiam delegata.
- 1162 Jurisdictione delegata non admittit prorogationem de persona ad personam, & que sit ratio.
- 1163 Traditur limitatio Afflictis.
- 1164 Jurisdictione delegata ad Universitatem causarum admittit omne genus prorogationis.
- 1165 Explicatur procedens doctrina.
- 1166 Jurisdictione competens ex iure speciali, vel privilegio, potest prorogari.
- 1167 Refertur contraria sententia.
- 1168 Jurisdictione concessa ad certam speciem, & qualitatem causarum, potest prorogari ad causas diverse qualitatibus, & qui Doctores id senserint, & quo fundamentum.
- 1169 Contraria sententia, & ejus Authores, & fundamentum.
- 1170 Jurisdictione unius speciei non potest prorogari ad aliam speciem, ut civilis ad criminalem, aut spiritualis ad temporalem.
- 1171 Jurisdictione ad causas certa quantitatis potest prorogari causa majoris summe.
- 1172 Qui fuerint in contraria sententia, & eorum fundamentum.
- 1173 Limitata jurisdictione ad certam summam, ex natura sua non comprehendit maiorem summam, sed sola limitatio non impedit prorogationem.
- 1174 Explicantur Doctores Hispani negotiantur prorogationem de causis minoris summe ad maiorem, & agitur de leg. 7. tit. 18. l. 4. recopilat. & de variatione illius, successu temporum.
- 1175 Jurecives appellationis non habent jurisdictionem, nisi devolutam per appellationem legitimam.
- Jure Castella legitima appellatione interponitur ad tribunalia Regia, nisi in causis minoris summe.
- Judex appellationis non cognoscit, nisi de eo, de quo cognovit. Judex a quo, inde si, ut non possit fieri prorogatio ad maiorem quantitatem in casu dictæ leg. 7.
- 1176 Jurisdictione limitata ad causas certe qualitatibus, que requirat diversum modum procedendi a modo aliarum, non potest prorogari ad causas diverse qualitatibus, quoniam iste causa differunt specie moraliter.
- 1177 Sub uno genere subalterno continentur diverse species.
- 1178 Jurisdictione tribus modis potest limitari, juxta quos proponuntur tres causas.
- 1179 Due difficultates quod prorogationem notantur in

quolibet predictorum casum, altera facta, altera juris, & attendendum esse, an concedens jurisdictionem voluerit prorogationem impedire.

- 1180 Inhibitor ad iudices relata, duabus modis fieri potest, altero favore iudicis; altero favore subditorum, & referuntur exempla.

- 1181 Jurisdictione limitata quoad genus personarum, & non quoad genus causarum, capax est cujusvis prorogationis ad alias causas, & ad alias personas.

- 1182 Jurisdictione limitata ad certum genus personarum, non solum potest extendi ex consensu partium, sed personas diversas ejusdem qualitatis, sed etiam ad alias personas diverse qualitatis.

- 1183 Jurisdictionem limitatam ad certum genus personarum, non posse prorogari ad personas diverse qualitatis, qui senserint, & quibus fundamemis.

- 1184 Rejecitum istorum sententia, ejus fundamentis satisficit.

- 1185 Jurisdictione limitata ad certas singulares personas ad alias non nominatas, prorogari non potest.

- 1186 Jurisdictione limitata ad causas unius generis personarum, adiectis clausulis abdicativis, & decreti irritantis non potest prorogari ad personas diverse qualitatis.

- Ex istis clausulis colligitur voluntas superioris prorogationem inhibentis.

- Cum idem est effectus, non curamus de modo.

- 1187 Ex diversis conjecturis colligi potest voluntas inhibentis prorogationem.

- 1188 In Civitate Neapolitana non est admittenda prorogatio subditorum unius Curia, in Iuices alterius Curie.

- 1189 Concordia diversarum sententiarum de hac re.

- 1190 Jurisdictione limitata ad causas unius materiae, non facta limitatione personarum potest prorogari ad causas diverse materie ex natura sua.

- Jurisdictione ad causas unius speciei non potest prorogari ad causas specie diversas.

- 1191 In contraria sententia qui fuerint, & quibus fundamentis.

- 1192 Rejecitum predicta sententia, & fundamentis satisficit.

- 1193 Cum in concessione jurisdictionis limitata ad certas causas adiectur clausula abdicativa, & decreti irritantis, non permititur prorogatio.

- 1194 Quoties constat ex conjecturis superiores voluntas, separatas esse jurisdictiones, videtur inhibita prorogatio.

- 1195 Ex sola simplici divisione jurisdictionum non recte colligitur, tacite inhibitam esse prorogationem.

- 1196 Cum jurisdictione est limitata ad causas, & personas ex se, & natura sua est prorogabilis, nisi conjecturis constet prorogationem esse inhibitam.

- 1197 Jurisdictione concessa privativa circa causas alias non est impedita prorogatio.

- 1198 Cum datur iudex certis personis ob earum privilegiorum, censetur datus privative, & ejus subditus nihilominus possint prorogare.

- 1199 Jurisdictione feudis annexa censetur concessa privativa.

- 1200 Jurisdictione regulariter conceditur privativa in favorem subditorum, non ejus, cui conceditur.

- 1201 Refertur contraria sententia ex concessione jurisdictionis privativae rolli facultatem prorogandi, & ejus fundamenta.

- 1202 Rejecitum, & fundamentis satisficit.

- 1203 Cum concessione jurisdictionis privativa adiectur clausula abdicativa, & decreti irritantis, censetur inhibita prorogatio.

- 1204 Ex alii etiam conjecturis concessa jurisdictione privativa, intelligitur inhibita prorogatio.

- 1205 Quando, & ex quibus censenda sit, concedit jurisdictione privativa, & cumulative, & remissiva.

- 1206 Jurisdictionis aliena prorogatio facta in fraudem jurisdictionis iudicis proprii non valeret.

- Privilegium acquisitum per fraudem acquirenti non prodest. Ex dolo, & fraude sua nemo commodum reportat.

Disput. Jur. de Judiciis. Tit. I.

- 1207 *Jurisdictio ex die, vel sub conditione, ante even-
tum diei, vel implementum conditionis, pro-
rogari non potest.*
- 1208 *Jurisdictio ordinaria non potest prorogari per sub-
ditos, ita ut fiat arbitria.*
- 1209 *Juris ratio non patitur, ut ille, qui habet perfec-
tum, & superius jus in re, acquirat jus in-
ferius in eadem.*
- 1210 *Reservatur & rejectur contraria quorundam sen-
tentia.*
- 1211 *In ordinarium potest consentiri à subditis, ut in
arbitrare, & amicabilem compostorem.*
- 1212 *An id habeat locum de jure noviori Regni Castel-
lae, & resolvitur affirmative.*
- Lex generalis posterior non corrigit anteriorem
legem specialem.*
- 1213 *De jure canonico compromitti potest in Ordina-
rium, tanquam in Arbitrium Juris.*
- 1214 *In Judicium ordinarium, cui non sint subdit com-
promittentes, possunt compromittere tanquam
in Arbitrum.*
- 1215 *Consentientes in Ordinarium, an censendi sint pro-
rogare jurisdictionem ejus ordinariam, an con-
sentire tanquam in Arbitrum, remissive.*

SECTIO QUARTA,

Quorum Judicum jurisdictiones possint prorogari?

- 1144 *R*egula generalis statuenda est, quamlibet jurisdictione-
nem ex se, & natura sua prorogari posse, nisi quid
aliud eam impedit prorogari, quod colligitur ex l. 1. & 2.
ff. de judicis, & ex d. l. si convenerit, ff. de jurisd. omn.
Jud. ubi statuitur in genere in quemlibet Judicium consenti-
tri posse. Ex quo consequens est, ut omnis jurisdictione, tam
merum imperium, quam mixtum, & simplex jurisdictione,
possit prorogari. Hanc regulam tradit Glossa in d. l. schol.
penult. & ultim. Paulus Castrensis ibi n. 18. & 19. Barb.
art. 1. ex v. 172. ff. de judicis, Menchaca q. usu frequent.
c. 14. ex n. 27. que regula amplianda est, seu potius exemplifi-
canda, & declaranda in omnibus jurisdictionis speciebus,
& formis. Eamque significat Budeus in eadem l. 1. in fin.
dicit, si Parochus concedat licentiam subdit, ut alteri Sa-
cerdoti confiteatur peccata, oportere, ut illi si compissa
actu cura animarum; nam si non esset commissa, & ita
non haberet in actu potestatem absolvendi, sed solum in
habitu acceptam cum charactere Sacerdotali, etiam cum
tali obtenta licentia non posset penitentem absolvere,
quia eius spiritualis jurisdictione, qua in habitu tantum
competit, non potest prorogari; cui sententia subfelli-
ta, id est majoris, sive ejus, qui subfella, id est minoris, iuxta animadversionem Revardi in libro
Singularium probitorum alium, cap. 7. & Duaren ad titulum, ff.
de judicis, sub rubrica de Judice, ex Alfonso Pediano, &
Calvino in lexico, verb. *subfella*, & verb. *tribunal*.
- 1145 *A*mplia primo, ut etiam jurisdictione putativa, & non
vera, ut illa, de qua in l. *Barbarius*, ff. de offic. *Pratoris*,
possit prorogari, quemadmodum sustinet ob publicum,
& communem errorem. Hanc ampliationem tradit Spec-
ulator lib. 2. titul. de competenti Judic. adiunct. §. 1. n. 9,
Paulus Castrensis cons. 203. *vix quadam salvo condicione*,
num. 1. 1. part. Barbosa d. art. 1. num. 173.
- 1146 *A*mplia secundo, ut non solum possit prorogari jurisdictione
competens actu, sed etiam competens in habitu, ut
reducatur de habitu ad actu. Ita sentiuntur Innocentius in
cap. *prudentiam*, 21. n. 10. & 11. de offic. delegat. Alter-
erius in leg. *Brefes Provincie*; la prima, num. 5. ff. de offic.
Præfatis, Baldus in l. 1. quia ex consensu, 8. num. 98. C. de
Episcopat. audient. Paulus in d. l. 1. n. 18. Cagnolus n. 5.
& 40. Barbosa dicit art. 1. num. 189. ff. de judicis, idem
Paulus cons. 84. n. 4. 1. par. Imola in d. cap. P. & G. n. 120.
de offic. delegat, idem Cagnolus in l. ultima, n. 25. ff. de
jurisd. omn. Judic. Alciatus in l. 1. si is, qui pro empore,
n. 148. ff. de uscakovibus, Ludovicus Burgesius repertio-
n. d. l. 1. ex num. 88. & 89. de judicis, Afflictus in constitut.
Justitiarii nomen, n. 20. & 21. lib. 1. rubr. 42. Menchaca
controversiar. usufrequent. cap. 14. n. 20. Cui ampliatione
occasione dedit Glossa schol. penultimo in d. l. dum ait,
posse prorogari jurisdictionem Judicum carthulariorum,
quam non habent in actu, cum ante consensum partium
cam exercere non possint, & per consequens solum eam
habent in habitu. Explicat vero Burgesius dicto num. 89.
quod habere jurisdictionem in habitu, & non in actu sit,
habere quidem dignitatem actu, cui tamen desit aliquid,
ut ejus administratio in actu reducatur. Exemplum pri-
mum, in predictis Judicibus carthulariis, de quo vide quae
scribunt Marianus Socinus in dicto cap. significasti, n. 27.
de foro competenti, Menchaca controversiar. usu frequent.
d. cap. 14. num. 26. Franciscus Marcus decis. 488. num. 9.

Disputatio II. Quæst. VIII. Sect. IV.

qui à suo Parochio obtinuit licentiam generalem confiden-
di alieno Sacerdoti, posse absolvī à quovis Presbytero,
etiam non habente curam animarum, cui fuerit confes-
sus, ut sentiunt Hostiensis in *summa de penitentia*, &
remissib. num. 14. & mutata sententia Panormitanus in
clement. 1. n. 16. de privilegiis. D. Antoninus 3. par. tit. 17.
cap. 4. vers. tertius casus, & cap. 9. vers. quintus effe-
ctus, Jaso, in l. 1. si per errorem, 15. n. 8. ff. de jurisd. omn.
Judic. Afferius ad Capellam Tholofanam, d. quæst. 222.
num. 2. Angelus Claval. in *summa*, verbo confessio, 3. n. 4.
Sylvester verb. confessio, 1. num. 5. Cajetanus in *summa*,
verb. *absolutio penitentialis*, Navarrus in cap. placuit, 6.
num. 53. de penit. distinc. 6. Dominicus Soto in 4. di-
stinct. 18. quæst. 4. art. 3. vers. bis tam non obstantibus,
Joannes Medina Codice de confessione, quæst. 34. Franciscus
Suarez in *terram partem D. Thom. tom. 4. disputat. 28.*
sect. 3. num. 4. & seqq. Gabriel Vasquez in *eandem tertiam
partem*, tomo item 4. quæst. 93. art. 1. dub. 5. num. 4. qui
in eodem art. 1. dub. 2. n. 23. & 24. explicat comparando
jurisdictionem simplicis Sacerdotis collatam illi tempore
ordinationis, & annexam potestati ordinis, & characteri,
cum jurisdictione Judicum carthulariorum.

1150 Dixi, attento jure communī canonico, antiquo, quoniam
hodie artensa Constitutione Concilii Tridentini *eff. 23.*
de reformatione, cap. 15. secus est: non enim po-
test quis eligere confessorem Sacerdotem, quem velit,
ex licentia obtenta à Parochio; sed debet eligere Sacer-
dotem ab Episcopo approbatum. Non quidem ex eo,
quod desit jurisdictione habitualis prorogabilis in Sacer-
dotibus simplicibus, quemadmodum erat ante Concilium;
sed quoniam visum fuit expediens Ecclesie, prorogatione
inhibere, quod superioribus licet, *leg. 2. §. si & Judex*,
ff. de judicis, & superioris notavi, num. 1106, &
num. 1106, quod etiam animadverterunt Suarez, &
Vasquez ubi supra.

1151 *E*his infertur, quid dicendum sit ad questionem,
quam apud neminem vidi tacitam, videlicet, an possit pro-
rogari jurisdictione Consiliariorum Sac. Reg. Conf. Neapo-
litani, confessu partium? Ad cuius resolutionem presupponendum est, Consiliarios Sacri Consilii Neapolitanii,
ut universos, habere ordinariam jurisdictionem supremam
in toto Regno, tam civilem, quam criminalem, sine ullo
ulteriori recurru, ut constat ex pragm. 2. 3. 4. & 5. cap. 4.
de offic. Sac. Reg. Conf. & iis, que notant Bartolus in l.
precipimus; 32. §. quod si à duce, num. 1. ubi Alexander in
additione, C. de appellat. Baldus in eadem l. *precipimus*,
ante numerum *primum*. Afflictus in *constit. summo pericolo*,
n. 2. in fine, lib. 2. rubr. 36. Surgebs de *Neapoli illustrata*,
lib. 1. cap. 17. ex num. 42. Tapis lib. 2. *Juris Neapolitan.*
rubr. 2. ex num. 5. Rovitus in pragm. in rubr. de offic. Sac.
Reg. Conf. *preferimus*, n. 4. faciunt, que tradit Fulvius
Pacianus de *probationibus*, lib. 2. cap. 43. n. 71. cum seqq.
& in hoc nulla est difficultas, aut controversia.

1152 *Q*uan vero jurisdictionem habeant, ut singuli, cum
cognoscunt seorsim de causis sibi commissis à Præside Sac-
ri Consilii, an illas ordinaria, an delegata, controver-
tunt practici. Credentibus multis, Consiliarios Sacr.
Reg. Conf. circa cognitionem causarum sibi commissarum,
ut singulos, ut jurisdictione delegata, non ordinaria;
qua sine commissione Præsidis cognoscere non
possunt de illis causis. In quo existimat versari inter
Regios Consiliarios ex una parte, & Judices Magna Curiae
Vicarie, Præsidentesque Camerae Summariae ex altera,
maximum discrimen, quod isti sine etiam, ut singuli,
Judices ordinarii, illi vero delegati. Ex istis sunt
Afflictus, ubi supra, & decif. 1. n. 8. Surgens d. cap. 77.
num. 44. Caravita ritu 265. num. 28. & 29. Rovitus in
pragm. 1. de causis decidunt, n. 3. & rubr. de offic. Sac.
Reg. Conf. num. 4. Petrus ad Grammat. decif. 9. num. 2.
& Didacus de Mari ad eandem n. 3. & sic Scriba solent
in initio auctorum, seu decretorum dicere, N. Regius
Consiliarius hujus causa *Commissarius delegatus*.

1153 *V*erum crassus iste pragmaticorum error, falsa reveren-
tia, nullo juris fundamento nititur, & indubitate est sen-
tentia contraria, videlicet Regios Consiliarios, ut singuli,
uti circa causas sibi commissas jurisdictione ordinaria,
non delegata. Quod ita sentiunt Baldus in l. *precipi-
mus*, ante n. 1. C. de appellat. & clarissim in l. ultima, n. 4.
Cod. ubi Senator. vel clarissim ad cuius sententiam se referit
eam approbans Alexander in l. *more majorum*, 5. num. 18.
eadem sequitur Jaso, ibidem, n. 52. ff. de jurisd. omn. Judic.
& in l. *ius civile*, 6. num. 8. vers. *certio limita*, ff. de justit.
lege

CONSULTA
USO EXCLUSIVO
EN LA SALA